**NORAKSTS**
Lieta Nr. 142201111
1-1175-12/41

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2012.gada 9.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis P.Novičenoks,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.K.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) sūdzības par Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2011.gada 10.maija lēmuma Nr.2179 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 4.februārī plkst.21.12 Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA819779, par to, ka 2011.gada 4.februārī, plkst. 21.05 *J.K.* vadīja vieglo automašīnu Mazda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* Rīgā, pa Brīvības gatvi no Juglas puses Murjāņu ielas virzienā un krustojumā ar Silciema ielu, brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais (sarkanais) signāls, iebrauca un šķērsoja to taisnā virzienā. Atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{5}$panta pirmajā daļā, Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienots videoieraksts un pārkāpumu fiksējušā policijas darbinieka dienesta ziņojums.

[2] Izskatot administratīvā pārkāpuma protokolu Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja priekšnieks *N.K.* ar 2011.gada 16.februāra lēmumu Nr.PA819779 (Sākotnējais lēmums) konstatēja, ka *J.K.* ar administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajām darbībām pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.apakšpunkta prasības un atzina *J.K.* par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{5}$panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlika naudas sodu Ls 20.

[3] Par šādu Sākotnējo lēmumu *J.K.* iesniedza apstrīdēšanas iesniegumu. Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. *N.K.*, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, ar 2011.gada 10.maija lēmumu Nr.2179 (lietas lapa 6-9) to atstāja bez apmierinājumu, bet sākotnējo lēmumu – negrozītu. Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos apstākļus, izvērtējot pārkāpumu fiksējušā policijas darbinieka dienesta ziņojumu, pārkāpuma video ierakstu, Rīgas domes Satiksmes departamenta iesniegto informāciju par Brīvības gatves un Silciema ielas krustojumā uzstādītā luksofora darbības režīmu, secināts, ka neatbilst patiesībai sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka viņš iebraucis krustojumā pie dzeltenā signāla. Lietā nav konstatēti fakti, kas liecinātu par policijas darbinieku personīgu ieinteresētību *J.K.* saukšanai pie administratīvās atbildības.

[3.2] Izvērtējot *J.K.* piemērotā soda samērīgumu un pamatotību, secināts, ka noteiktais sods Ls 20 ir samērīgs un atbilst *J.K.* izdarītā pārkāpuma raksturam, atbilst administratīvās lietvedības un soda noteikšanas mērķiem.

[4] 2011.gada 10.jūnijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta *J.K.* sūdzība par Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2011.gada 10.maija lēmuma atcelšanu Nr.2179.

[4.1] *J.K.* neatzīst vainīgumu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un norāda, ka krustojumā ir iebraucis pie dzeltenās gaismas, tādējādi nav pārkāpis aizliedzošā luksofora signāla prasības. Sūdzības iesniedzēja ieskatā minēto apliecina videoierakstā fiksētie pārkāpuma apstākļi. Sūdzībā norādīts, ka konkrētajā gadījumā, izvērtējot satiksmes situāciju, ceļa segumu un laika apstākļus, pamanot iedegoties dzelteno luksofora signālu, uzskatījis par neiespējamu apturēt automašīnu pirms stoplīnijas, tāpēc turpināja kustību krustījumā, nesamazinot kustības ātrumu. Sarkanais signāls iedegās tikai pēc stoplīnijas šķērsošanas.

[4.2] *J.K.* norāda, ka lēmumā un policijas darbinieka dienesta ziņojumā ir kļūdaini norādīts, ka ap plkst.21.05 tika pamanīts transportlīdzeklis Opel, nevis Mazda.

[4.3] Citastarp *J.K.* norāda, ka sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā ir pieņēmis Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja priekšnieks *N.K.* un galīgo lēmumu administratīvā pārkāpumu apstrīdēšanas kārtībā ir pieņēmis Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. *N.K.* Iesniedzējs uzskata, ka tā ir viena un tā pati persona, par ko liecina amatpersonas parakstu līdzība.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ir pārkāptas viņa tiesības uz vispusīgu un objektīvu sūdzības izskatīšanu, jo pastāv bažas, ka *N.K.* nav vēlējies atcelt savu sākotnējo lēmumu. *J.K.* ieskatā konkrētajā gadījumā bija jāievēro Administratīvā procesa likuma 14.[1]panta noteikumi, kur noteikts, ka amatpersonas, kuru objektivitāte var tikt apšaubīta, nedrīkst piedalīties lietas izskatīšanā, kā arī pēc analoģijas bija jāievēro Administratīvā procesa likuma 116.panta noteikumi, kur noteikts, ka tiesnesis, kas piedalījies lietas izskatīšanā pirmās instances tiesā nedrīkst piedalīties šīs lietas izskatīšanā apelācijas vai kasācijas kārtībā.

[4.4] Sūdzībā izteikta piekrišana administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas lapa 5).

[5] Rakstveida paskaidrojumos tiesai Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde norāda, ka ar lietā savāktajiem pierādījumiem tiek pierādīta *J.K.* vaina pārkāpuma izdarīšanā. Iestāde atzīst, ka galīgajā lēmumā un policijas darbinieka dienesta ziņojumā ir ieviesušās kļūdas daļā par norādīto transportlīdzekļa marku, tomēr tas nav pamats lēmuma atcelšanai par *J.K.* saukšanu pie administratīvās atbildības.

[6] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]panta pirmās daļas noteikumiem, tiesa var izskatīt Administratīvā pārkāpuma lietu rakstveida procesā, ja pie administratīvās atbildības sauktā persona ir izteikusi šādu lūgumu.

*J.K.* sūdzībā ir izteicis lūgumu izskatīt lietu rakstveida procesā.

Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami lietas izspriešanai bez tiesas sēdes, tāpēc tiesa nekonstatē šķēršļus lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

**Motīvu daļa**

[7] Izvērtējot lēmumu par *J.K.* saukšanu pie administratīvās atbildības, pārbaudot sūdzībā norādītos argumentus un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka *J.K.* iesniegtā sūdzība ir pamatota un apmierināma.

[8] Tiesa secina, ka lietā ir strīds starp pusēm par to vai sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{5}$panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs un iestāde diametrāli pretēji vērtē lietā esošos ierādījumus par notikuma faktiskajiem apstākļiem.

Tiesa no iesniegtās sūdzības satura secina, ka *J.K.* lūgumu par lēmuma atcelšanu pamato ne tikai ar iestādes nepareizu lietas apstākļu novērtējumu, bet cita starpā sūdzību pamato arī ar to, ka iestāde administratīvā procesa iestādē gaitā ir pieļāvusi būtisku procesuālu pārkāpumu, t.i., lietas materiālus atkārtoti ir izskatījusi viena un tā pati amatpersona, tādēļ lēmums ir atzīstams par pretlikumīgu un atceļams.

Tiesa uzskata, ka tiesai ir jāpārbauda minētais sūdzības arguments, kas var kalpot par pamatu lēmuma atcelšanai. Ja šāds arguments apstiprinās, tas uzskatāms par tādu procesuālu pārkāpumu, kas katrā ziņā izraisa lēmuma atcelšanu, bet tiesai nav nepieciešams vērtēt citus lietas apstākļus un izvērtēt citus sūdzībā norādītos argumentus.

[9] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta pirmā daļa noteic, ka persona, kura saukta pie administratīvās atbildības (..) administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto institūcijas (amatpersonas) lēmumu var pārsūdzēt augstākā iestādē. Ja augstākas iestādes nav, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā. Savukārt šā panta trešā daļa noteic, ka persona, kas saukta pie administratīvās atbildības, sūdzību iesniedz institūcijai (amatpersonai), kura pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā. Institūcija (amatpersona) sūdzību ar lietas materiāliem septiņu dienu laikā nosūta izskatīšanai pēc piekritības.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.$^{1}$panta ceturtā daļa noteic, ka augstāka iestāde šā kodeksa izpratnē ir tās iestādes augstāka amatpersona, kuras kompetencē ir administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta otrā daļa noteic, ka Augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību. Tas nozīmē, ka sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas kārtībā augstākai amatpersonai ir saistoši vispārējie administratīvās lietvedības principi, kas paredzēti šā kodeksa vispārīgajā daļā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss 7.panta pirmā daļa noteic, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, kas nozīmē, ka amatpersonām un tiesai administratīvā lietvedība ir jāveic stingrā saskaņā ar materiālo un procesuālo tiesību normu prasībām. Šā panta ceturtā daļa noteic, ka likuma prasību ievērošanu, piemērojot ietekmēšanas līdzekļus par administratīvajiem pārkāpumiem, nodrošina ar augstāku institūciju un amatpersonu realizētu sistemātisku kontroli, prokurora uzraudzību, pārsūdzēšanas tiesībām un citos likumā noteiktajos veidos.

No minētā var secināt, ka personai ar likumu tiek garantētas tiesības uz atkārtotu lietas izskatīšanu augtākā iestādē un šādai augstākas iestādes kontrolei ir jābūt vispusīgai, pilnīgai un objektīvai atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237.pantā reglamentētajiem administratīvās lietvedības uzdevumiem.

Tiesa uzskata, ka objektīva lietā pieņemtā lēmuma pārbaude nav iespējama, ja šādu uzraudzības kontroli veic viena amatpersona gan kā amatpersona, kura ir kompetenta izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu, gan kā augstākstāvoša amatpersona.

[10] Pārbaudot sūdzības iesniedzēja argumentu pamatotību, tiesa konstatē, ka sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (2011.gada 16.februāra lēmums Nr. PA819779) ir pieņēmis Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Satiksmes

administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja priekšnieks *N.K.* un galīgo lēmumu (2011.gada 10.maija lēmums Nr.2179) administratīvā pārkāpuma lietā apstrīdēšanas kārtībā ir pieņēmis Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. *N.K.*

Iestāde rakstveida paskaidrojumos tiesai nekādus iebildumus vai skaidrojumu par šādu sūdzības iesniedzēja argumentu nav norādījusi.

Tiesa piekrīt sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka amatpersona, kas norādīta abos lēmumos, ir viens un tas pats cilvēks, uz ko norāda amatpersonas parakstu līdzība abos lēmumos.

Pārbaudot Valsts ieņēmumu dienesta mājas lapā pieejamo publiskās datu bāzes infoirmāciju par valsts amatpersonu iesniegtajām deklarācijām (http://www6.vid.gov.lv/VID_PDB/VAD), tiesa secina, ka datu bāzē ir tikai viena persona ar uzvārdu *N.K.*, t.i., *N.K.*, kas laika periodā no 2008.gada līdz 2010.gadam bijis Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes biroja priekšnieks, bet no 2011.gada pilda dienesta pienākumus Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka amatā. Minētā informācija sakrīt ar *N.K.* dienesta stāvokli atbilstoši lietā pieņemtajiem lēmumiem.

Tiesa uzskata, ka ar šādu publiskā datu bāzē iekļauto informāciju apstiprinās fakts, ka *J.K.* administratīvā pārkāpuma lietu atkārtoti ir izskatījusi viena un tā pati amatpersona, tāpēc tiesai nerodas pamatotas šaubas par sūdzības iesniedzēja norādītā argumenta pamatotību un tiesa nesaskata nepieciešamību pieprasīt papildus informāciju no Valsts policijas, bet uzskata šo apstākli par pierādītu.

[11] Izvērtējot šā sprieduma [9] punktā uzrādītās tiesību normas, tiesa secina, ka likumā nav konkrēti noteikts, ka augstāka amatpersona, kas izskata administratīvā pārkāpuma lietu atkārtoti, nevar būt tā pati amatpersona, kas pieņēmusi sākotnējo lēmumu. Tomēr tiesa piekrīt sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka konkrētajā gadījumā ir piemērojama analoģija ar citām tiesību normām, kas norāda uz interešu konflikta nepieļaujamību publisko tiesību subjekta darbībā.

Tiesa uzskata, ka uz personiskā konflikta nepieļaujamību administratīvo pārkāpumu lietā pēc analoģijas norāda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{8}$panta pirmās daļas 1.punkta noteikumi, kur noteikts, ka tiesnesis nav tiesīgs piedalīties lietas izskatīšanā, ja viņš ir piedalījies šīs lietas iepriekšējā izskatīšanā. Šā panta otrā daļa noteic, ka, pastāvot šādiem apstākļiem, tiesnesim sevi no lietas izskatīšanas ir jāatstata. Piemērojot analoģiju šīs tiesību normas interpretācijā, tiesa nonāk pie slēdziena, ka šāds noraidījuma pamats ir attiecināms ne tikai uz tiesnešiem, bet arī uz citām amatpersonām, kas izskata administratīvo pārkāpumu lietas materiālus pirmstiesas procesā. Tiesa uzskata, ka tiesību normu interpretācija pēc analoģijas ir pieļaujama, jo ir pie administratīvās atbildības sauktajai personai labvēlīga un šādas interpretācijas rezultāts apstiprinās arī ar sistēmisko tiesību normu interpretāciju (skat. sprieduma [9] punktu).

Ņemot vērā minēto, tiesa nonāk pie slēdziena, ka apstrīdēšanas kārtībā pieņemtais 2011.gada 10.maija lēmums atzīstams par prettiesisku, jo to pieņēmusi amatpersona, kurai nav bijis tiesību izskatīt lietu.

[12] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{12}$panta pirmās daļas 1.punkts (2012.gada 14.jūnija likuma redakcijā, kas stājās spēkā ar 2012.gada 1.jūliju) noteic, ka tiesa, neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem, ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības, ja lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt. Līdzīgs regulējums bija paredzēts arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 2.punktā (likuma redakcijā līdz 2012.gada 30.jūnijam), bet tiesas tiesības

atcelt lēmumu un nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai bija ierobežotas ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pantā noteikto četru mēnešu noilguma termiņu administratīvā soda uzlikšanai pārkāpējam.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi. Pašlaik spēkā esošais kodeksa 37.pants noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma pārtraukšanas dienas. Šī pati tiesību norma, kas bija spēkā uz galīgā lēmuma pieņemšanas brīdi (redakcijā līdz 2012.gada 30.jūnijam) noteica, ka personai nevar piemērot administratīvo sodu, ja no administratīvā pārkāpuma izdarīšanas dienas ir pagājuši četri mēneši.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8.panta trešā daļa noteic, ka lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama saskaņā ar likumu, kas spēkā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā un vietā. Tiesa, izvērtējot minētās tiesību normas secina, ka likuma redakcija, kas bija spēkā līdz 2012.gada 30.jūnijam, ir personai labvēlīgāka, jo saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa vēsturisko redakciju lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā būtu izbeidzama, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmās daļas un 239.panta 7.punkta pamata. Tāpēc konkrētajā gadījumā pret *J.K.* ir piemērojami Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 8.panta pirmās daļas noteikumi par personai labvēlīgāka likuma atpakaļejošu spēku. Tādējādi tiesa atzīst, ka lēmums ir atceļams, bet lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

**R e z o l u t ī v ā  d a ļ a**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa,

**n o s p r i e d a :**

*J.K.* sūdzību apmierināt.

Atcelt Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. 2011.gada 10.maija lēmumu Nr.2179 un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret *J.K.* – izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums parakstīts 2012.gada 9.jūlijā

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) P.Novičenoks

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis P.Novičenoks
Rīgā 2012.gada 9.jūlijā